

כשכר טרחה, אך פגע במעמדו של חמו, (ב. לונדון) שהוא מנהל משרד מס ההכנסה. הדבר קרה, כמובן, בצרפת. הוא לא יכול היה לקרות בארץ, כי כאן כל יהודי די פיקח כדי להיות פרופסור באוניברסיטה של לא משלמי מסים. שני המצבים הישראליים, שהתאימו את המחזה הצרפתי לתנאי הארץ, לא יכלו להתגבר על קושי זה: צופים רבים באולם חיכו לעצמם על העצות הפסטיגיות של המורה על הבמה. היו להם עצות טובות יותר.

כתמיו, כשניתן להחטאטא סקסט הראוי לשמו, מצליחים לחקני האופי שלו מ.מ. חורגל ועד בובמה לשעשע את הקהל. אחרי שהטוב ניצח על הבמה יכלו הצופים לחזור במצב רוח מרומם הביתה, להמשיך בעסקיהם (כולל איתשלום מסים) כרגיל.

בחין עליות בדרגה

מותו המצער של פמי גרונמן, מחבר המ' חוה מלכת שבא, שסימל את פלישת הציוני בטרון לתיאטרון הקאמרי לפני כעשרה חודשים (העולם הזה 721) היה הפגע היחיד שארע למהדורה המחודשת של מלכת שבא. כי זוכיפת, רץ המלך שלמה, החרש-אילם שומע-דובר, משוחק כלראשונה, במצוינו, עלידי אריה לביא והחילת השבאית, כנראה רביסמל, נעמי פולני, מבעיתה ומקפאיה את הדם בעורקים ככסתיו שעבר טרם נגוזה מלכת שבא. כי בגלל המלבושים הקלושים (עורות נמרים המכסים כמה מחלקי הגוף הדורשים כסיוי אף במאה העשרים) לא יכלו שחקניות הקאמרי לעמוד בקור החורף, דחו את המחזה לחמסיני הקיץ.

מלכת שבא המסתמית, תוך כדי הדגמה מפליאה ורעשנית של תרגילי סדר חמוש של חיל הנשים השבאי, בשלוש חתונות (של כל ששה המעוניינים, השתפרה במהדורה המחודשת. ארנה פורת, בת לחיית המלכה במהדורה הראשונה, עלתה בדרגה, הפכה מלכה בזכות עצמה. בלקים המקוריות, חנה מרון שיצאה למסע השתלמות באירופה, מצאה בארנה פורת יורשת מוצלחת ביותר.

כי העונה היא עונתה של ארנה פורת, לילדת גרמניה שהתאקלמה מהר מאד בתיאטרון העברי, מצטיינת ערב אחר ערב כיוכל אור הסינית וכבלקים השבאית. רק שהיא סינית באולם אוהל שם, תלאיבי, שעה ש- עורה משתחם ומאבד את גזנו הצהוב במר- תף מוגרבי.

אף חיה הדתית, חיילת שבא שעלתה בדרגה, והממלאת במהדורה המחודשת את תפקידה של ארנה פורת במהדורה המקורית, הוכיחה את עצמה ואת העקרון הצבאי המניח שכדאי, לעתים, להעלות את החיילים (יות) המתאימים (יות) בדרגה.

בהצגה אחת ארבע אומות

בין עשרות הבמאים שסיימו החודש את לימודיהם באוניברסיטות ארצות-הברית התבלט צעיר ישראלי גבה-קומה וממושקף. גדעון תמיר, 26, שסיים את אוניברסיטת ייל המכובדת, הפליא את מוריו כבר בנימויו הראשון, הדיבוק, אולם רבתה הערכתם כש- סיים את חוק לימודיו הארבע-שנתי תוך שלוש שנים, הכתיר אותו בהצגת מחזה זר- פתי, של מולייר, החולזה המדומה, אותו ערך כישראלי עם להקת סטודנטים אמריקאים וכווריאורפית בריטית, פטרישיה האריס.

את הביצוע הבינלאומי של מחזה זה נטלה תחת כנפיה רשות בינלאומית, אונסקו, ועדת התרבות והחינוך של האו"ם. שקבעה את יוני החודש התיאטרון הבינלאומי. תמיר התאים את סגנון המחזה לקהל המודרני, השמיט קטע בלט, התליפו בזמר ובריקוד. הסביר תמיר: "כדי הצליח בתיאטרון בן-ימינו, צריכה הצגה להביע משהו לקהל גם בושא וגם בערכה המשעשע."

כל כפאות הבית. עוד ביינה, עיר מור- לחרו, גילה תמיר (או היה שם שנסחתו מלס) עניין בבימוי. הוא אסף את כל כפאות הבית לחדרו, הזמין את ילדי הסביבה וערך להם הצגה.

כמה שנים לאחר מכן הפך בגמנסיה הרצליה תלמידם של צבי פרידלנד ויהושע ברטנוב בלהקת הדרמטית של הגמנסיה. היה לאיש חוג הבמה לו מסר את שבתותיו. אחר המלחמה בה שרת כפלמ"ח, הצליח תמיר, תלמיד האוניברסיטה העברית, להתקבל בייל. בה עבר אימון מפרך של 12 שעות ביום בכל להטוטי הבימוי לגזני גזוני. אנשי ייל לא יעזו בכמות. לא פסחו על סעיף ב- חינוכו של הבמאי העתידי. בין השאר נאלץ תמיר להשתלם בנגרות, כדי להעזר בה בק"מ מת תפאורת ובניין הבמה.

עתה יצא תמיר להשתלמות סופית בניו- יורק, אליה הגיע כישראלי שידע לשתף בה- צגתו ארבע אומות, וזה בחודש התיאטרון הבינלאומי.

בארץ. עברית-ברוסיה, רוסיית

בחדשיה הראשונים לא ניכרה השפעת המי- דיניות הכלכלית החדשה על רודפי השעשע- עים. הם המשיכו למלא אולמות תמורת כר- טיסים שרכשו בתורים ארוכים ובמחירים מפולפלים. היחידים שחשו במשבר המתרחש היו אילי השעשועים שעקבו בדאגה אחר ההתכווצות האיטית של צרור המטבעות בקו- פות הקולנוע.

כאשר לראשונה מזה שנים נראו איים של כסדום שוממים בהצגות ערב של פרט חדש, הקימו התיאטרונים תרופה למשבר, ביודעם שתוצאותיו תסכנה את קיומם יותר מאשר את קיום בתי הקולנוע. בחודש האחרון עבדו שלושה במאים זרים עם להקות הבימה, אהל והקאמרי, ניסו לקדם את פני המשבר בהצגות מפוראות.

אין צחוק מצלצל. הבימה שהצליחה להפיק את פר גינס כאחת מהצגותיה הגדולות ביותר (העולם הזה 762), לא הביאה בחשבון משבר נוסף ילד מכיח: משבר הדלק. קהל התיאטרון החל לחשוב פעמיים בטרם נכנע לכיתות הרגלים אחר הצגה גדולה, אך הנמי- שכת ארבע שעות.

הקאמרי הצליח פחות מהבימה בהפיקו הצגה מחוסרת טעם רב, אשר על אף משך זמנה הקצר המאפשר הספקת תחבורה לפני השעה ה-11, לא הצליחה בשבועותיה הרא- שונים לבסס לעצמה קיום ארוך, לו זכו רוב הצגות הקאמרי האחרונות.

השבוע המשיך וולפונה הכילי (העולם הזה 760) לקשקש במטבעות הנהב שבארגונו, אם כי לא לאורך ימים. הקהל שחזל למלא את האולם מסיף לחיך לחוכמות המיושנות השופעות מן הדיאלוגים של בן גינסון אך גם השוניים הקלים במחזה, אותם הכניס יוסף ("פפוי") מילוא, אחר צאת הבמאי ה- בריטי גורמן מרשל, לא הפכו את החיך הקל לצחוק בריא ומצלצל.

הסובלת העיקרית: המלכה. יותר מול נפל בחלקו של אהל, אשר לאחר חודשים של עבודת יום ולילה עם במאי בריטי אחר, מיכאל מקקואן (העולם הזה 763), העלה לפני קהל בכורה חסר תחבורה, הצגה נאה של אגדת החורף לשקספיר; בה התרחש הכל כשורה עד אשר פתחו כמה משחקני התיאטרון הוותיקים בקריאת הטקסט השקס- פירי היפה.

או קרה דבר הקורה ברוב הצגות רוב התיאטרונים. מן הבמה התפשט מבטא סלאבי- רוסי חזק, אותו לא שטטשו עשרות השנים בהן דברו שחקני אהל עברית בארץ, לא רו- סית ברוסיה. הסובלת העיקרית: גבורת ההצגה חיה שרון (המלכה) שהיתה מלכה אצ- לה, אגדית, משך כל המחזה, גילמה את אחד התפקידים הבולטים בהצגות העונה, אך הרסה את ההשליה המצוינת שיצרה במשחקה, ב- קראה את משפטיה מבטא רוסי כבד.

האגדה חייבת להיות אגדתית. סיפור העלילה באגדת החורף, אחד מאחרוני מחותניו של שקספיר אינו מתקבל על הדעת. כאגדה, אין צורך שיתקבל על הדעת. אך, האגדה חייבת להיות אגדתית, על התיאטרון לראוג שתינה. ניב זה, בלתי מלוטש אינו מוסיף לכך.

ליאונטס מלך סיציליה (שמחה צחובל) חולה בטרורף הקנאה, לו נופלת קרבן אשתו המלכה הרמיונה (חיה שרון) התמימה וה- נאמנה. בנפול עליה חשוד של המלך, המי- שוכנע שהיא בוגדת בו עם אורחו וידיד- עורויו פוליקס מלך בוהמיה (יהודה גבאי), פוקד המלך לאסורה, מצוה על יועצו להרעיל את אורחו. מעתה מתרחשת הסרגדיה במי- הירות קלסית מסחררת: המלכה נפטרת ב- מפחנפוש, בן המלך מת מעגמת-נפש, מלך בוהמיה נמלט לארצו. והנסיכה הנולדת למל- כה, בטרם מותה בבית-הסהור, נשלחת עלידי- המלך, אביה, למדבר שמים בארץ בוהמיה.

אך שקספיר אינו שוכח את לרע, שאגדה היא אגדה, אינו נותן למחזה להתדרדר לסוף טרגי, מבטיח הפי אוד לטרגדיה: הנסיכה פורחת במדבר בוהמיה בחסותו של אכר זקן, לוכדת את לבו של נסיך יפהפה, בן מלך בוהמיה שנמלט בשעתו מחצר אביה. לבסוף מתגלית זהותה וכיום שובה לחצר אביה אשר עודנו שרוי באבל כבד על מות מלכתו קמה הרמיונה לתחייה והאגדה בוח על סיפוקה.

אחרי ההצגה. עסקים כרגיל

מס הכנסה הוא מס מרגיו. הוא מטיל עונש על אנשים עובדים ומצליחים. והוא נותן פרס לבטלנים וללא יוצלחים. מה היה קורה לוא היה מישוה מכריו מל- חמה פעילה על המס, מקים מכון מיוחד כדי לחנך את הקהל להשתמש ממנו? רעיון זה עלה בלבו של אלכסנדר (י. טימן). בעלה של רנה חובבת העגבים (ב. זלמן). הוא פתח בית-ספר למשמי מסים. הוא הרויח הון

אבל! כסאפיה גלול כאוך גרשה לי לעשן סיגריה אצל אלה? **דוגמא?**

אחים בזידנו בע"מ.

לבריא את בן ה'צבריס' נשתה מיץ ה'צבריס'

מינע עסיס

תפוזים ואשכוליות

טבעי טהור ומפוסטר

הודעה להורים ולתלמידים

גם השנה אנו פותחים, ל-2 חדשי הקיץ, **קורסים אינטנסיביים לאנגלית לתלמידי בתי ספר תיכוניים** ולגומרי כתות ו', ז', ת' של בתי ספר עממיים ההוראה בקבוצות סגנות. בשעות הבוקר (5 שעות בשבוע) ואחה"צ (2 או 3 שעות בשבוע)

בהדרכת מורים מעולים מאנגליה ומארה"ב

בתכנית: שיפור המבטא והכתיב, דקדוק, שיחה וכי. פרטים והרשמה: ביום א', ב' (29, 30 ליוני) משעה 9 עד 12 בעררים. 4 עד 7 בערב, במשרד בית ספר "קדימה", רחוב בן יהודה 74, תלאיבי.

גרעין "עמית"

בשבת, 28.6.52, בשעה 16.00 תערך פגישת חברי גרעין עמית בירושלים אצל צלה שטינברג, שכי יגיע כפים, רח' הלל 17.

בשעה 17.30 פגישה בגולה בח'ל- אביב, במרכז החקלאי, אלנבי 126.

דירתך היא קריה מרפסתך היא שימושית

עם סוכך מתוצרת הסוכך. HASSOCHECH

רחוב הרצל 89, תלאיבי, טל. 5473

— נודף ממנה ריח זיעה... — ש — ש — ש — ש — ש — ש — אל תגידי ש — ש — ש — הגידי "שוש"!

"שוש" מונע זיעה, "שוש" דוחה ריחה.

פסנתרים

קניה — מכירה — תקונים כוונים

א. וסטרמן, ת"א, רחוב רש"י 9